271. številka. Ljubljana, v ponedeljek 26. novembra XVI. leto, 1883.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba".
Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Miklošičeva slavnost.

Dalje so došli telegrami:

Ljubljana. — Svetovnemu učenjaku in biseru slovenskega naroda, Miklošiču, tisočera: Slava! Zbranim častilcem njegovim presrčni pozdrav.

Josip Kušar, predsednik trgovinske in obrtne zbornice.

Karlovec. — Večna slava Miklošiču! Pozdravljam Vas mili bratje slovanski in radujem se v duhu z vami. Živeli častilci Miklošičevi!

Vilhar.

Gradec. — Duševnemu velikanu, neumorno borečemu se za čast vsega Slovanstva, kliče: Slava!

Slovanska Čitalnica v Gradci.

Rudolfovo. — Bog živi Frana Miklošiča, našo diko, s katero se ponašamo pred celim izobraženim svetom! Vednostnemu velikanu kličejo: na mnogaja leta!

navdušeni častilci, profesorji Novomeške gimnazije:
Poljanec, Perušek, dr. Marinko, Hrovat, Vovk, Klemenčič, Koprivšek, Nachtigall, Breznik, Drganc.

Poreč. — Živa beseda Miklošičeva nam je ogrevala srce in bistrila razum, bogati plodovi njegovih neumornih studij bogatijo nam znanje; sijajna zvezda njegove slave naj nam daje pogum pri našem delovanji na polji, katero nam je Miklošič razoral in obsejal. Bog nam poživi Miklošiča še mnoga leta!

Nemanič, Kos.

Trst. — Današnjemu veselju slovanskemu pridruži se klicaje: slava!

Slavjanska Čitalnica.

Gornji Grad. — Živeli še mnoga leta našega vrlega učitelja in očeta viteza Miklošiča.

Čitalnica Gornjegradska.

Maribor. — Gromovita trikratna slava slavljencu in slaviteljem hvaležni učenec

I. Majciger.

Trst. — Z Adrije kličemo našemu rojaku burni: živio!

Vadnov, Zbona, Bunc, Kalister, Uršič, Vilčič, Grebenc.

Gorica. — Slava slaviteljem sedemdesetletnice svetovno slavnega slavista, sina slovenskega.

France Podgornik.

Ljubelj. — Neumornemu delavcu, znanosti velikanu klanja se profesor Cilenšek.

Trst. — Stari tovariši slavé v duhu z vami našega Miklošiča.

Dr. Klančič, Gregorin, Rebek, Okretic, Žužek.

Slovenski Gradec. — Trikratni gromoviti živio našemu veleumu in zbranim častilcem.

Lah in Munda.

Meran. — Slava učenjaku, ponosu Slovencev, Miklošiču! Koder.

Gorica. — Zbranim častilcem znanstvenega velikana Miklošiča kliče navdušeno: slava!

Goriška Čitalnica.

Ljubljana. — Klanjajoč se Vašej izredni učenosti želimo Vam iz vsega srca še mnogo let čilega zdravja, slovanski vedi na korist.

Bartel, Borštner, Kermavner, Kragelj, Marn, Pavlin, Pintar, dr. Požar, dr. Svetina, Šega, Šuklje, Trtnik, Vavrů, Vodušek, Wiesthaler, Zupan, Žakelj.

Kranj. — Iz obližja orjaka Triglava zadoni naj učenjaku: slava!

Profesorji: Gerdinič, Karlin, Franke, Mohar.

Metlika. — Slava Miklošiču, cvetu slovanskih jezikoslovcev! Živel zdrav in vesel še mnogo mnogo let, živela pa tudi radostna Bečka slovanska društva: Slovenija, Slavisti, Akademický Spolek, Bukovina, Sicz, Tatran, Zora in vsi Miklošičevi častilci!

Društvo župnika na Radovici pri Metliki.

Gradec. — Zvezdi leskeči se na obnebju vsega Slovanstva, ki bode svetila potomcem na veke in zvestemu očetu vse slavistike in nedoseženemu učenjaku kliče akademično društvo Triglav iz Gradca tisočeri živio!

Janko Bezjak, prvosednik.

Rudolfovo. — Blagovestniku Slovanstva slava!

Volčič.

Trst. — Slava našemu velikanu! živeli njega častilci!

Jesenko, Vračko, Zavadlal, Ukmar, Gomilščak, Fajdiga, Černivec.

Ljubljana. — Z vami, dragi bratje slovanski, kličemo stokratno slavo Miklošiču, svetlej zvezdi slovanskih jezikoslovcev, prvemu pospešitelju slovanske književne vzajemnosti. Živel slavljenec, živela sloga, vzajemnost, vesela in slavna bodočnost Slovanstva!

Ljubljanski bogoslovci.

Gorica. — Možu izredne učenosti uklanjajo se ter kličejo: na mnogaja leta Bog živi Miklošiča!

Slovenski bogoslovci v Gorici.

Ljubljana. — Živel Miklošič, dika, ponos Slovanstva, leta mu še mnoga slava večna! Živeli z njim tudi njegovi častilci, živela slovanska društva, ki vedo ceniti zasluge!

Osmošolci Ljubljanski.

LISTEK.

Dubrovski.

(Povest A. S. Puškina, poslovenil J. P.)

Šestnajsto poglavje.

(Dalje.)

Kirila Petrovič se je razsrdil; le s težavo mogel ga je pregovoriti knez, da naj ne pokaže na noben način, da on ve za to pismo. Kirila Petrovič je obljubil, da ne bo ničesa govoril o tem, pa sklenil je, ne tratiti časa in določil je svatbo takoj na drugi dan. Knezu se je to jako pametno zdelo; šel je k svojej nevesti, rekel jej je, da ga je to pismo jako užalilo, da se pa nadeja s časom zaslužiti njeno ljubezen, da je misel, odreči se njej, pretežka zanj, in da ne čuti dovolj moči, da bi dovolil v svoje smrtno obsodbo. Potem je s spoštovanjem poljubil njeno roko ter odšel, ne da bi zinil kako besedo o sklepu Kirile Petroviča.

Jedva se je on odpeljal iz dvorišča, kar stopi njen oče notri in ukaže jej brez ovinkov, da naj bo pripravljena na jutršnji dan. Marijo Kirilovno, ki je bila še vznemirjena od kneževe izjave, polile so solze in padla je k nogam očetu. „Ljubi oče!" zaklicala je z otožnim glasom, „ljubi oče! nikar me ne pogubite: jaz ne ljubim kneza, jaz nečem biti njegova žena".

— Kaj to pomeni? zagrozil se je Kirila Petrovič: do zdaj si molčala in bila zadovoljna, a zdaj, ko je vse rešeno, se zmisliš ustavljati in odrekati se. Ne uganjaj neumnostij, s tem ne opraviš ničesar.

„Ne pogubljajte me!" ponovila je uboga Marička: „zakaj me gonite proč od sebe in me dajete neljubljenemu človeku? Ali ste se me naveličali? Jaz hočem ostati kakor do zdaj pri vas. Ljubi oče, vam bode težko brez mene, tem težje, ko boste pomislili, da sem nesrečna. Ljubi oče! ne silite me: jaz se nečem možiti".

Kirila Petrovič bil je ganen, pa skril je svojo osupnenost in surovo jo je pahnil, rekoč:

— Vse to je neumnost, ali slišiš? Jaz bolje vem, kako in kaj je treba za tvojo srečo. Solze ti nič ne pomorejo, pojutršnjem bo svatba.

„Pojutršnjem!" zakričala je Marička. „Moj Bog! To ni mogoče, to ne more biti! Ljubi oče, poslušajte: če ste se že odločili, pogubiti me, tedaj najdem jaz zaščitnika, o katerem vi ne mislite; videli boste, prestrašili se boste, do česa ste me pripravili".

— Kaj? kaj? rekel je Trojekurov: še groziš mi! groziš, dekletce? Vedi, da bom jaz s teboj naredil, kar si še ne misliš. Ali ti se predrzneš strašiti mene, malopridnica! Bomo videli, kdo bo ta zaščitnik!

„Vladimir Dubrovski", odgovorila je Marička v obupanji.

Kirila Petrovič je mislil, da je prišla ob pamet, in gledal jo je s strmenjem. „Dobro!" rekel je po precej dolgem premolku: „le čakaj, kogar hočeš za rešitelja; a za zdaj sedi v tej sobi . . . do svatbe ne pojdeš ven". S temi besedami odšel je Kirila Petrovič in zaprl je duri.

Dolgo je plakala uboga deklica, predstavljajoč si, kaj jo čaka; pa burno objasnenje je olajšalo njeno dušo, in mirnejše je začela presojevati o svojej osodi in o tem, kaj je treba storiti. Glavna stvar bila je za njo, rešiti se sovražnega zakona; osoda razbojniške soproge zdela se jej je raj v primeri s tem, kar jej je odločeno. Pogledala je prstan, katerega jej je dal Dubrovski. Goreče je želela sniti in posvetovati se še jeden pot pred odločilnim trenutkom na samem ž njim. Neko predčuvstvo jej je reklo, da najde zvečer Dubrovskega blizu ute na vrtu; sklenila je iti čukat ga tja. Ko se je jelo mračiti, napravila se je Marička; pa — njene duri bile

Trst. — Od obalov Adrije doni ti slavni velikan gromoviti živio! Osmošolci.

Ljubljana. — V slavo Miklošiču zbrani slovanski vseučilišniki! Z vami se i mi v duhu združimo ter kličemo velezaslužnemu slavljencu: Bog ohrani še mnoga leta slavo slovenskega naroda diko Slovanstva!

Sedmošolci Ljubljanske gimnazije.

Trst. — Mnogo zaslužnemu slavistu kličejo slava! Sedmošolci.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. novembra.

Predsednik **državne zbornice,** dr. Smolka, pride koncem tega tedna na Dunaj, da priredi program za obravnave državnega zbora. Mej ulogami, ki se bodo v prvej seji prečitale, nahaja se tudi dopis deželnega sodišča za privolitev v kazensko postopanje proti bukovinskemu poslancu rabiju dr. Blochu, katerega toži Pražki profesor dr. Rohling zaradi razžaljene časti.

Gosposka zbornica povzame tudi 4. decembra svoje delovanje. Dnevni red prve seje ima razen prečitanja ulog tudi volitev po jednega člena v finančni, budgetni, železniški, narodno-gospodarstveni in odsek za državne pogodbe.

V vprašanji o **hrvatskem** banstvu se zopet pojavlja ime barona Frana Filipovića. V konferenci liberalne stranke ogerskega državnega zbora je Tisza objavil, da ima še vedno upanje povzeti dogovore s fzm. Filipovićem ter to izvrstno moč pridobiti za upravo. Obravnave z njim da so prenehale samo zaradi njegove bolehnosti in ne zavoljo principijalnih diferenc. On da bi bil za sedaj najpripravnejši ban; to da je za njegovega štiriletnega komisarijata v Krajini zadostno pokazal. — Kraljevi komisarijat v soglasji s finančnim ministrom je sklenil naredbinim potom odstraniti strašanske zlorabe pri pobiranji davkov. V Bistriškem okraji je bila jedino ta zloraba povod vsem neredom. To so pokazale konečne obravnave proti 24 kmetom iz Marije-Bistrice, ki so bili zatoženi vodje ustanku. V petek se je proglasila obsodba, katera je izrekla kazen zapora od desetih dnij do štirih mesecev; štiri pa so bili nekrivimi spoznani.

V soboto je **ogerska** državna zbornica z veliko večino sklenila, da se postavini načrt o zakonu mej židi in kristijani vzame za podlago specijalne debate. Ob jednem se je vzprejel predlog Iranyi-ja, kateri naroča vladi, da ima v kratkem izdelati in zbornici predložiti načrt postave o obligatornem civilnem zakonu.

Vnanje dežele.

V petek se je vršil v Zajčarji brzi sod o radikalnih **srbskih** vodjah Teodoroviću, Nikoliću, Gelšiću, Miloševiću, Gjaji in Tavšanoviću. Pri Kruševcu, od koder se z vojaško pomočjo po okrajih vrši odjem orožja deželni milici, je mnogo vojske zbrane.

Novi španjski poslanik na **francoskem** dvoru, maršal Serrano, izročil je v soboto svoja poverilna pisma s toplim nagovorom, v katerem je poudarjal, da občuti španjski kralj najiskrenejše želje za srečo in blagostan Francije in njenega prezidenta. Grévy je v svojem preprijaznem odgovoru naglaševal vzajemnost rodu in soglasje narodnih interesov, katera storita Francijo in Hispanijo pose strama, ki morate biti vedno jedini ter smete tekmovati samo v mirnem produktivnem boji.

V petek opoludne dospel je nemški cesarjevič v **španjsko** prestolnico, kjer je bil dostojno a mirno vzprejet. — Emilio Castelar izjavil se je nekemu časnikarju, da ima republikanska stranka v Španiji strogo povelje, ravnati se dostojno, da ne napravi deželi kake neprilike. Vzprejem da bode hladen, a uljuden Zveza Španije z Nemčijo se Castelarju ne zdi možna, kajti sočutje za republikansko Francijo, katero se je bilo o prejšnjih kraljevstvih znabiti ohladilo, je sedaj v Španiji jako močno narastlo. Castelar je tudi zatrjeval, da on zá-se zelo sočuvstvuje z ministerstvom Ferry-jevem in njegovo zmirno notranjo politiko; samo da naj bi Francija opustila svojo naselbinsko sanjarijo ter „pomorsko redarstvo“, vsaj za sedaj, prepustila Angliji.

Iz **Egipta** prihajajo zelo neugodna poročila. Ves Sudan je baje uporen; gorenji Egipt je nesguren do druzega vodopada. Chartum se zavoljo nezadostnega števila vojakov ne bode mogel vzdržati. Sultan je neki khedivu ponudil pomožno vojsko 20.000 mož proti Mahdi-ju. Khedive je zaukazal popustiti vojaške postojanke na Modrem in Belem Nilu ter se bode prvi oddelek zbral v Sennaaru, drugi pa v Chartumu. Ako bi bila sila, naj bi se tudi Sennaar izpraznil in vsa vojska skúpila se v Chartumu Potrjuje se žalostna vest, da sta katastrofo pri El-Obeidu preživela samo dva Evropca.

Dopisi.

Iz Ptuja 25. nov. [Izv. dop.] Včerajšnja naša zmaga v skupini kmetskih občin bode naše meščane-nemškutarje gotovo toliko osvedočila in poučila — ako imajo ti ljudje še kaj možjanov, — da si ta nemčurska klika ne bo več upala kandidate postavljati. Naši kandidatje dobili so namreč 116, oni pa 36, reci: šest in trideset glasov.

„Eine so schmähliche niederlage hätte ich nicht erwartet,“ vskliknil je jeden izmej nemčurskih kolovodij po tej strahovitej bitki. Radovedni smo, koliko časa bodo naši nemčurji še kričali, da je narod za njimi? Ali ste videli, koliko kmetov imate za seboj? O vi siromaki, kako otožna bodočnost je to, pred seboj imeti strahoviti rov, za seboj pa velikanski zid! O, tužna osoda, da, v istini pomilovanja vredni ste vi, Ptujski nemčurji, kajti v kratkem izginili bodete raz zemljo kakor kafra in v nekaj letih ne bode ni duha ni sluha po vas. Da je to istina, osvedočila sta vas gotovo 19. in 24. november 1883. leta, kajti kmet je odločno in povsodi poudarjal: mi smo Slovenci in Slovence bodemo volili, proč z nemškutarji! Táko je sedaj naše ljudstvo in kadar se začne narod svoje narodnosti toliko zavedati, potem ni več straha pred narodnim poginom.

In vzlic temu, da so nemškutarji uporabljali nesramno sredstvo ter kričali: „dohtarjev in duhovnikov ne!“, izvoljena sta znana tukajšnja narodna boritelja dr. Gregorič in dr. Ploj, kakor tudi naš neutrudljivi boritelj župnik Raič z 114 oziroma 115 glasovi proti nemškutarskim 36.

Povejte nam tedaj vi, nemčurski hinavci, kje je narod? Tiste Mariniče, Švaršnike, Lešnike in Šoštariče pa vam prav radi prepustimo. — le imejte jih!

Tedaj, gospodje nemčurji, srečno, na svidenje; mogoče, da se prej vidimo na volilnem bojišči nego se vi nadejate.

Iz Ptuja 22. novembra. [Izv. dop.] Nemškutarska klika v sredstvih ni ravno izbirčna. Tako je c. kr. notar Filaferro — mož bistre (?) glave — poslal udovi Uršuli Simoničevej po njenem zetu J. Bračiču glas, da bode morala, ako dá komu pooblastilo, plačati še 2000 gld. oderuhu Engelhartu. — W. Pisk poslal je kmetu K. glas, da, ako hoče „črne“ voliti, naj tudi k tem po peneze hodi. (Pisk je namreč predstojnik Ptujske posojilnice. Tako se je podpisal v tistem „slovenskem manifestu“ da je i on in njegovi pajdaši „iz dušoj in iz telesom“ pravi Slovenec in rojak!!) Našega „purgermeistra“ sin je kmetu obečal, „da labko kaj dobijo“ (kmetje), ako voli te in te može. Stari Kaiser, obogativši se s šnopsem, je udovo Čehovo na dom pozval ter po vsej sili hotel imeti pooblastilo. Vrla slovenska kmetica pa se odreže, da ona le to stori, kar storé njeni možje-sosedje. Naši „gospodje bürgerji“ so poslali „fakine“ na kmete; ti pa so kmetom pravili, da jih pošlje „bezirkshauptmann“ in „pürgermeister“, zopet drugi „fakin“ je prišel trdeč, da mu morajo kmetje karte izročiti, inače bodo „kaštigani in štraf“ plačali. „Fakin“ je karte pobral in potem odnesel pete.

Kaj ne, krasne nemškutarske instrukcije? Ali mislite, da bode bedast fakin v istini kaj jednacega sam iztubtal?

Z ozirom na taka nesramna početja nasprotnikova mislili smo, da bode kmet v istini tako zbegan, da bode glasoval z nemškutarji, — a pardon — liberalnimi slovenci, (mislim, da se ti slovenci smejo z malo začetno črko pisati ali ka-li?) ali pa da se bode prestrašil „vorschussvereinovih“ reprezentantov Eklna in Piska, kajti ta dva sta dajala svoji „častni-strašljivi“ imeni pod manifeste, nikjer pa dr. Hans Miheličevega zapazil nesem — in da ostane doma. Mimo gredé omenim, da nemškutarji (pa vsaj to menda neso ljudje), sami sebe ob zobe tolčejo, kajti v manifestih kričali so: le doktorjev ne, te pa vender že vsak pozna mesto; Ptuj pa je denes v mestnej skupini izvolila vse svoje „doktorje-pristaše“ v okrajni zastop, kakor: glasovitega dra. Bressnigga, grškega dra. Michelitscha in starega lisjaka dra. Strafello.

Pa kako nas je vse prijetno iznenadilo, stopivše ob 9. uri v prostore „Narodnega doma“, ter zagledavši krasno število slovenskih oratarjev, da jednake samostojnosti in srčnosti nesmo pričakovali. Podamo se na bojišče. Pri volitvi komisije dobili so naši kandidatje 97 glasov, nasprotniki pa 106. Naših volilcev ostalo je kacih 15 doma in tudi izmej teh bi bilo zadostno število prišlo, ko bi ne bili mi zadnje dneve nad zmago preveč dvomili. Sicer pa je mej našimi in nemškutarskimi mnogo razlike, kajti zadnjim je lahko vsem priti, ker v mestu stanujejo, naši pa imajo po 3—4 ure hoda in polovili so vsa pooblastila; „sie stellten alles bis zum letzten kranken manne und sie brachten's bis zum glanzpunkt.“ V volilnej dvorani — kamor so ustop imeli tudi nemškutarski nevolilci — zapazil si lahko različne epizode. Tako je „malar“ Kazimir kmetu F. ukral karto in volilni listek, zopet druzega so vlekli k sebi kakor levega razbojnika na križ, in tretji je samovoljno vrgel listek našega volilca proč in uložil jednega njegove stranke; četrti, peti, šesti in sedmi pa se je vozil po mestu in nalagal volilce; toda hotelir Vojsk se tudi tega ni prestrašil in ostal

---

so zaprte s ključem. Hišina je odgovorila izza durij, da je Kirila Petrovič ostro prepovedal, izpustiti jo. Bila je v zaporu. Globoko razžaljena sela je k oknu, in sedela je do pozne noči, neprestano gledeč na temno nebo. Ko se je začelo daniti, je zadremala, pa vznemirjevale so njeno lahko spanje otožne sanje, in žarki vzhajočega solnca so jo prebudili.

Sedemnajsto poglavje.

Ona se je prebudila, in v prvej misli predstavila se jej je vsa groza njenega položaja. Pozvonila je; prišla je dekla in na njena vprašanja odgovorila, da je Kirila Petrovič podal se zvečer h knezu in da se je vrnil jako pozno; da je dal strog ukaz, da jo ne smejo izpustiti iz sobe, in morajo gledati na to, da ne bode z nikomur govorila; sicer pa ni videti nikakih posebnih priprav za svatbo, razen tega, da je prepovedano popu s kakeršnim koli povodom oddaljiti se iz vasi. Po teh poročilih zapustila je Marijo Kirilovno in znova zaprla duri.

Njene besede so razljutile ujetnico. Njena glava je kipela, kri jej je vrela; sklenila je vse naznaniti Dubrovskemu, in začela je premišljevati, kako bi odposlala prstan v duplo omenjenega brasta. In zdaj je priletel kamenček v njeno okno, steklo je zazvenelo. Marija Kirilovna pogledala je na dvor in zagledala je Šašo, ki jej je migal. Ona je poznala njegovo udanost in obveselila se ga je. „Dober dan, Šaša; zakaj me kličeš?“

— Prišel sem, sestrica, da zvem od vas, če vam je kaj treba. Oče je jezen in prepovedal je vsej hiši ubogati vas; pa velite meni, kar hočete, vse bodem storil za vas.

„Hvala lepa, mili moj Šaša. Poslušaj me, ali veš za stari hrast z duplom pri uti?“

— Vem, sestrica.

„Če me tedaj ljubiš, teci hitro tja in položi ta prstan v duplo; pa glej, da te ne bo kdo videl“.

S temi besedami vrgla mu je prstan in zaprla je okno.

Deček je pobral prstan, v tek se spustil in v treh minutah bil je pri omenjenem drevesu. Tu se je ustavil in položil je prstan v duplo. Srečno končavši delo, hotel je to hitro poročiti Mariji Kirilovni, kar skoči nek rudečelas in raztrgan deček izza ute k hrastu in poseže z roko v duplo. Saša je hitreje kakor veverica planil nanj, in zgrabil ga je z obema rokama.

„Kaj delaš ti tukaj?“ rekel mu je žugajoč.

— Kaj to tebe briga? odgovoril je deček, prizadevajoč oprostiti se od njega.

„Pusti ta prstan, rudečelasec“, zakričal je Saša: „ali ti bodem pa dal, kar ti gre.“ (Dalje prih.)

je doma. Nam zadostuje, da meščan ni proti nam, kajti mi nikogar ne silimo k našej stranki, ako ni iz prepričanja naš. — Kaj ne, „recht gemütlich“! In vse to godilo se je v prisotnosti gospoda c. kr. glavarja Premerstein-a. Domov grede bili so duhovniki insultirani od „nemške inteligence“, kričeče kakor bi besnela „das deutsche Lied“. Tako smo zdravi in srečni preživeli 19. dan novembra in ker smo ta dan preživeli, nadejamo se, da učakamo visoko starost. — Tudi smo se mnogo naučili pri teh volitvah in naši nasprotniki naj bodo preverjeni, da se ž njimi ne bodemo več borili z glacé-rokovicami, akopram se tacih nesramnih sredstev mi, ker smo prepošteni, nikdar ne bodeme posluževali, kakor se jih oni poslužujejo. Ali boste še dalje trdili, da je kmet za vami? ali ste se do dobrega prepričali, da ta za vas ne mara? In še manje bode maral za vas, ko pretrgamo zadnjo živsko nit mej vama. Omenim tudi še, da se je cela volitev vršila popolnoma nepostavno, kajti pooblastila, katera so bila pri nasprotnej stranki veljavna, so bila pri nas neveljavna in mislimo, da ni v Avstriji oblastnije ali korporacije, ki bi zamogla to volitev, proti katerej se je od naše strani uložil protest, potrditi.

Tudi se je naša stranka pritožila na državno sodišče, ker hoče tiste volilce, ki ne plačujejo zemljiške dače, iz skupine velikega posestva izbacniti. „Haus ist kein Grund“ je reklo državno sodišče pri kranjskih volitvah.

H koncu še omenim, da je vse zgoraj navedeno gola resnica, in ako se kak nemčurček čuti žaljenega, nastopi naj tisti pot, po katerem me misli ugonobiti.

Našim vrlim slovenskim kmetom-volilcem pa presrčna hvala za mnogobrojno udeležbo, kajti pokazali so, da so neustrašljivi sinovi majke Slave in jeklen slovenski značaj. Živeli! —c.

Domače stvari.

— (Klub narodnih poslancev kranjskih) je imel včeraj popoludne sejo, da se dogovori o političnem položaji z ozirom na bližeči se državni zbor. Navzočni so bili vsi v Ljubljani stanujoči poslanci, od vnanjih pa gg. Svetec, Kersnik, Mohar in Lavrenčič. Pokazala se je popolna jedinost mej poslanci v vseh vprašanjih in poudarjalo se je zlasti, da mora vlada resno izvrševati ravnopravnost za vse Slovence. Izvolil se je stalni eksekutivni odbor 7 v Ljubljani stanujočih članov in sicer treh državnih in treh deželnih poslancev. V ta odbor, kateremu je predsednik g. Grasselli, so bili izbrani gg. dr. Poklukar, dr. Vošnjak, Klun, Murnik, dr. Bleiweis in Šuklje.

— (Gosp. Wallace Mackenzie), rodom Angličan, poznat po svojej epohalnej knjigi o Rusiji, katere prvi natis je šel v več tisoč izvodih mej svet (jedna sama posojilna knjižnica v Londonu kupila je 1000 izvodov), biva od zadnje sobote v Ljubljani ter se odpelje jutri na Gorenjsko, da se pouči o naših poljedelskih in obrtnih in drugih razmerah, ker namerava tudi o Slovencih napisati knjigo.

— (Bleiweisova svečanost.) V čast in spomin svojega ustanovitelja in očeta slovenskega naroda, pokojnega dra. Bleiweisa vit. Trsteniškega priredila je včeraj Ljubljanska Čitalnica slavnostno besedo, ki je bila v vseh točkah tako dovršena, da smelo trdimo, ka jednake besede še ni bilo, odkar Čitalnica obstoji. Vojaška godba domačega pešpolka pod osobnim vodstvom kapelnika g. Nemrave pričela je besedo z Vilhar-Šantlovo ouverturo k „Jamskej Ivanki“ in svirala tako izborno, da je takoj ta prva točka razvnela poslušalce. A še bolj skazala se je godba pri A. Dvořakovih „Slovanskih rapsodijah“. Ta kakor težka, tako izvirna in klasična skladba svirala se je s toliko dovršenostjo, da je godbi donelo frenetično priznanje in je vse občinstvo izražalo željo, da bi se ta skladba kmalu zopet stavila mej spored, ker bi bila potem prilika bolj opazovati premnoge krasote tega izrednega glasotvora. Možki zbor pod vodstvom gospoda Valente pel je Ipavčevo „Slavnostno kantato“ in F. S. Vilharjevo „Pobratimijo“. Oba zbora pela sta se krasno, o prvem pa je omeniti zlasti ulože-nega prelepega čveterospeva (Přibil, Stamcar, Pucihar, Paternoster). Posebno sijajna točka muzikalnega oddelka bil je F. S. Vilhajev „Mornar“. Gosp. Meden, katerega je na glasovirji spremljal g. Přibil, pel je „Mornarja“ s tolikim občutkom, s tako dovršenostjo, da so strokovnjaki bili mnenja, da se ta pesen lepši peti ne more. Utis bil je mogočen, kakeršen je le možen pri tako lepej pesni, tako prikladnej in srečnej skladbi in pri takem pevcu, kakor je naš Meden. — Nekaj posebnega bil je „Slavnostni govor“ gosp. dra. Ivana Tavčar-ja, v katerem je z živo besedo poudarjal zasluge pokojnega Bleiweisa za naš narod, vmes pa uplel tudi nekoliko kritičnih opazek o današnjem položaji. Gosp. dr. Tavčar ima nenavadno govorniško spretnost, lep, sonoren glas in zna govoriti tako gladko in elegantno, da mu je uspeh gotov. Učinek včerajšnjega govora bil je velik, in splošno burno odobravanje je nastalo, ko je končal Govor, če bode možno, priobčimo. Beseda bila je mnogo brojno obiskana, da je bila dvorana prenapolnena. Mej prisotnimi videli smo tudi g. deželnega predsednika barona Winklerja, g. župana, več poslancev in g. Wallace Mackenzie-ja.

— (Jour fixe Sokola) postaja čim dalje živahneji. Preteklo soboto udeležilo se ga je nad 100 članov. Zabava bila je jako mikavna. Posebno radostno bil je vzprejet g Nolli, ki je vrnivši se iz Prage kar naravnost prišel v jour fixe in nam jako zanimljivo poročal o krasnih dnevih v zlatej Pragi. Izmej druzih govorov omeniti je onega g. dra. Derča. Prihodnji jour fixe bode v 7. dan decembra pri Virantu.

— („Slovenskega Pravnika“) izšla je 10. in 11. številka. Vsebina 10. št.: C. kr. avkultanti. — Asilno právo i izdavanje zločinacâ. — Zvrševanje „krščanskega nauka“ je bogoslužno opravilo v smislu § 303 k. z. — Pri odpovedi se morajo v najem dani prostori specificirati (§. 4. ces. ukaza od 16. nov. 1858). — Raznosti. — 11. št.: Pri odpovedi se morajo v najem dani prostori specificirati (§. 4. ces. ukaza od 16 novembra 1858). (Konec.) — Asilno právo i izdavanje zločinacâ (Konec.) — Pozvana tožba ali — odgovor? — Raznosti. — Številkama so priložene tri pole civilnega procesa.

— (Menjice s slovenskim tekstom.) Finančno ministerstvo bo dalo tiskat menjice s slovenskim tekstom in jih bode spravilo v javno prodajo po slovenskih pokrajinah. Vsled tega je že finančna oblastnija razposlala slovenskim denarnim zavodom dopis z dotičnim formularom v pregled, da se s temi zaradi teksta dogovori. To je uspeh prošnje zveze slovenskih posojilnic. Kakor nam znano, je zveza posojilnic že sama dala tiskat slovenske menjice, ker je vlada tako dolgo čakala ustreči želji slovenskih zavodov in obrtnikov. Pri tej priliki omenimo, da so zdaj obrazci vseh potrebnih tiskovin natisneni in da jih bodo slovenske posojilnic dobile v kratkem v pregled kakor je to zahtevalo načelstvo zveze slovenskih posojilnic.

— (Iz Vranskega) se nam piše: dne 25. t. m. Po prizadetji velecenjenega gospoda M. Vošnjaka, zas. inženirja v Celji, osnovala se je tukaj dne 22. t. m. posojilnica z neomejenim poroštvom, kakor so tudi druge na Spodnjem Štajerskem, in katera uspešno delujejo v korist narodu. Mi temu novemu národnemu podjetju želimo najveselejši uspeh v političnem okraji Vranskem. Posojilnica bode si gotovo ob kratkem dobila splošno zaupanje in to temveč, ker so jej na čelu možje, katere ljudstvo čisla. Načelnik je g. Fr. Vrinovec, strokovnjak v denarstvenih zadevah. Odbornik: Preč. gg. J. Bohinec, dekan; A. Balon, župnik; c. kr. notar Vranski Schwarzenberg; S. Meglič, učitelj; Fr. Govedič trgovec, J. Musi, posestnik in A. Kumer, župan na Vranskem. Kdaj bode posojilnica začela poslovati, o tem se bode o svojem času poročalo.

— (Celovška Čitalnica) imela je 14. t. m. občni zbor. Predsednikom je zopet voljen g. Fr. Ozbič, podpredsednikom g. Somer, knjižničarjem g. Majdič, tajnikom g. Zadnikar.

— (Poskušan samoumor.) Danas zjutraj popil je pisar Ferdinand Mogaina, ki je v službi v g. Globočnika tovarni za žične žeblje, nekoliko hudičevega olja, da bi se usmrtil. Odvedli so ga v bolnico, kjer so mu takoj dali leka. Grlo je zelo poškodovano, tako da bode težko okreval.

— (V Šent Rupertu) pri Osojskem jezeru odprla se je nova železnična postaja.

— (Ruske ustanove.) „Rusk. Vedom“. javljajo, da je rusko ministerstvo vnanjih stvarij v stanji, da mladim Jugoslovanom (Hrvatom, Slovencem, Srbom in Bolgarom), ki hoté dovršiti svoje studije na vseučilišči, plača popotne stroške v Peterburg in jih vzgaja na stroške krone. Vzprejemajo se taki mladi Jugoslovani na vseučilišča, na politehnične, inženirske, poljedelske, vojaške in mornarske zavode, ki so v Hrvatskej, Kranjskej, Srbskej, Bolgarskej ali kje drugej dovršili srednje šole. Vzprejemnega izpita ne treba. Prošnje za vzprejem na vseučilišča ruska, za izplačilo popotnih stroškov in za zagotovilo brezplačne vzgoje morejo stariši dotičnih dijakov poslati ruskemu poslaništvu na Dunaji, ki ima jedino pravico, v teh zadevah posredovati in odločevati.

Neposredni tovorni vlaki za živino

na progah

Ljubljana- (R ž.) **Terbiž-Amstetten (Dunaj)**

upeljejo se z **1. dnem decembra 1883,** po naslednjem vožnem redu:

Vsako *sredo* in *soboto* odide iz *Ljubljane* vlak št. 2064. ob *7.15 zvečer* do Terbiža (prihod 11.50 po noči.)

Vsako *sredo* in *nedeljo* od *Terbiža* vlak št. 564. ob *12.21 po noči* do St. Mihela (pr. 12.27 popl.)

„ „ „ „ od *St Mihela* vlak št. 566. ob *12.35 popl.* do Reiflinga (pr. 6.30 zv.)

„ „ „ „ od *Reiflinga* vlak št. 766. ob *6.40 zvečer* do Amstettena (pr. 8.46 zvečer.)

„ „ „ „ *Amstettena* vlak št. 66. ob *9.22 po noči* ter pride

vsak *četrtek* in *ponedeljek* na *Dunaj* ob *3.50 zjutraj.*

Vlaki do *Amstettena* se tudi v tem slučaji ne spremenijo, ako bi se *Dunajski somenj* zavoljo kakega praznika preložil.

Žive živali se zamorejo z *osobnimi vlaki* le tedaj prevažati, ako se za nje plača *brzovozna pristojbina.*

Na Dunaji v 15. dan novembra 1883.

C. kr. vodstvo za promet drž. železnic.

Tujci:

dne 23. novembra.

Pri **Slonu:** Dr. Stenta iz Pulja. — Schuchardt iz Kašlja. — Razinger iz Wurzna.

Pri **Maliči:** Seidl z Dunaja. — Baron Cirheimb iz Maribora. — Gerštenberg, Mauzka, Hierschkron z Dunaja. — Waleče iz Carigrada.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
24. nov.	7. zjutraj	736·03 mm.	+ 0·8° C	brezv.	obl.	4·40 mm. dežja.
	2. pop.	736·88 mm.	+ 3·4° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	737·35 mm.	+ 3·0° C	brezv.	obl.	
25. nov.	7. zjutraj	737·15 mm.	0·0° C	brezv.	megla	0·00 mm. dežja.
	2. pop.	736·64 mm.	+ 2·8° C	brezv.	megla	
	9. zvečer	736·58 mm.	— 0·4° C	brezv.	megla	

Srednja temperatura obeh dnij je znašala + 2·4° in + 0·8, za 0·5° in 1·8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 26. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta		78 gld.	90 kr.
Srebrna renta		79 „	25 „
Zlata renta		98 „	— „
5% marčna renta		93 „	40 „
Akcije narodne banke		836 „	— „
Kreditne akcije		277 „	60 „
London		120 „	60 „
Srebro		— „	— „
Napol.		9 „	59 „
C. kr. cekini		5 „	71 „
Nemške marke		59 „	20 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119 „	25 „
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	171 „	75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta		98 „	— „
Ogrska zlata renta 6%		119 „	90 „
„ „ „ 4%		86 „	70 „
„ papirna renta 5%		84 „	95 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		104 „	— „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115 „	75 „
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi		119 „	50 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		102 „	80 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		104 „	75 „
Kreditne srečke	100 gld.	172 „	— „
Rudolfove srečke	10 „	19 „	— „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	105 „	50 „
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.		216 „	20 „

Slika pesnika S. Gregorčiča

dobiva se na fin in močen papir tiskana v „Narodnej tiskarni“. — **Cena 20 kr., po pošti 25 kr.**

Restavracija
na južnem kolodvoru v Ljubljani.

Dajem si čast najuljudneje naznanjati čestitemu p. n. občinstvu, da sem **v ponedeljek 19. t. m.** prevzel **restavracijo na južnem kolodvoru,** katero bodem odslej vodil.

S priznano izvrstno kuho in kletjo, nizkimi cenami in s pazljivo ter točno postrežbo skušal si bodem pridobiti naklonjenost čestitega p. n. občinstva ter je tudi ohraniti.

Točarim **vina** iz najznamenitejših krajev Avstrije: iz Retz-a, Markersdorf-a, Haugsdorfa; potem pristna **tirolska vina** iz kletarije barona **Dipauli-ja** in pa **kranjska vina;** tudi imam bogato zalogo najboljših **vin v steklenicah; pivo** iz pivovarne **Schreiner-jevih sinov v Gradci,** neposredno pošiljano. — Priporočam se z najodličnejšim spoštovanjem

R. KÖNIG,
restavratêr,
bivši hôtelier „zum österreichischen Hof“ v Gradci.

(755)

Boljši od vseh podobnih izdelkov, némajo te pastilje *nič škodljivega v sebi; najuspešneje se rabijo* zoper bolezni v organih spodnjega dela telesa, prehajalno mrzlico, bolezni na koži, v možjanih in ženske bolezni; čistijo kri in lehko odpravljajo blato. Ni ga zdravila, ki bi bilo boljše in pri tem popolnem neškodljivo zoper

telesno zapretje,

gotovi vir vseh boleznij. Ker so posladkorjene, uživajo jih radi tudi otroci. Te pile so odlikovane z jako častnim pismom *dvornega svetnika Pitha.*

Jedna škatljica s 15 pilami velja 15 kr. — Zavitek, osem škatljic skupaj, 120 pil, velja samo 1 gld. a. v. (708—3)

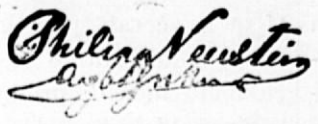

Svarjenje! Vsaka škatljica, ki néma firme: *Apotheke zum heiligen Leopold* in na zadnjej strani *naše varstvene znamke, je ponarejena,* ter svarimo, naj se ne kupuje.

Paziti se mora dobro, da kdo ne dobi slabega, neupljivnega ali celo škodljivega izdelka. Vsakdo naj izrečno zahteva *Neusteinovih Elizabetinih pil,* te imajo na zavitku ter navodilu za rabo *poleg stoječi podpis.*

Glavna zaloga na Dunaji: Apotheke *„zum heiligen Leopold“* des *Ph. Neustein, Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse.* Za 1 gld. 15 kr. pošljemo franko jeden zavitek.

Berolin. ● **IVAN HOFF,** c. kr. dvorni fabrikant sladnih preparatov na Dunaji. ● St. Peterburg.

Ivana Hoffa

Zdravilno pivo iz sladnega izlečka.

Proti *občnemu oslabljenju, bolečinam v prsih in želodcu, sušici, redkej krvi in nerednim opravilom spodnjetelesnih organov, izkušeno krepilo za okrevajoče* po vsakej bolezni. Cena steklenici 56 kr.

Ivana Hoffa

Bonboni iz sladnega izlečka za prsi.

Proti *kašlju, hripavosti, zaslizenju* nepresegljivo. Zaradi mnogoterih posnemanj naj se pazi na višnjev ovitek in varstveno znamko pristnih sladnih bonbonov (slika izumitelja). V višnjevih zavitkih po 60, 30, 15 in 10 kr.

Zaslužni diplom mejnarodne zdravstvene razstave v Londonu 1881. leta za medicinske tvarine in aparate v pospeševanje zdravja.

Podpisi:

Nj. veličastvo kraljica Viktorija angleška. — Nj. kr. visokost vojvoda Edinburški. — Spencer, predsednik razstave. — John Eric Erichsen, načelnik odbora. — Mark. H. Judge, tajnik.

Ivan Hoffov

Koncentrirani sladni izleček.

Za bolne na *prsih* in *pljučah,* zastarel *kašelj, katare, bolezni v grlu.* — Sigurnega uspeha in zelo prijetno za uživati. — V flaconih po 1 gld. 12 kr. in po 70 kr.

Ivan Hoffova

Sladna čokolada.

Jako redilna in krepilna za osebe *slabotnega telesa in živcev.* Zelo *okusna* in posebno priporočati, kjer je zauživanje kave ker vzburjajoče zabranjeno. Zavoj 1/4 klg. po 1·80 gl., 90 in 60 kr.; zavoj 1/2 klg. 2·40 gl., 1·60 gl. in 1 gl.

Proti kašlju, hripavosti, bolečinam v prsih in želodcu, oslabljenju, sušici, slabej prebavljivosti, najuspešnejše krepilno sredstvo za okrevajoče po vsakej bolezni.

58 krat odlikovano. ✠ Ustanovljeno 1847.

Izumitelju in jedinemu izdelovatelju pristnih preparatov iz sladnega izlečka, gospodu

IVANU HOFF-u, c. kr. dvornemu založniku, c. kr. svétniku,

dvornemu založniku skoro vseh evropskih suverênov, Dunaj I., Tovarniška zaloga: Graben, Bräunerstrasse 8., tovarna: Grabenhof, Bräunerstrasse 2.

Priznavanja in naročila visocih in najvišjih oseb leta 1882.: Cesarski visokosti nadvojvoda Karol Ljudovik, nadvojvoda Friedrich, kr. visokost princ Wales-ki, princesa de Ligne, vojvodinja Oldenburška, princesa Reuss, gč. pl Ferenczy, čitateljica Nj. veličanstva naše presvetle cesarice, angleška bonne (varuhinja) Nj. cesarske visokosti princese Marije Valerije, obitelj Metternich, Clam-Gallas, Karacsonyi, Batthyanyi, Rommer, nj. vzviš. fem. Filipović, grof Wurmbrand itd. itd. — Priporočano po zdravniških prvakih, profesorjih dr. Bamberger, Schrötter, Schnitzler, Granichstätten in mnogo drugih Dunajskih.

Pet najnovejših poročil in zahval za ozdravljenje meseca septembra 1883. z Dunaja in z dežele.

Stotisočeri, ki so že nad vsem obupali, bili so rešeni po Ivan Hoffovih sladnih preparatih (zdravilno pivo iz sladnega izlečka), da so zadobili nazaj ljubo zdravje ter se ga še zdaj veselé. (Samolastno izrečene besede ozdravljenih.)

Vaše blagorodje!

Celo leto sem trpel na mučnem **želodčnem kataru** in **kašlji;** zaman so bili vsi leki, dokler nesem rabil Vaših izvrstnih Ivan Hoffovih sladnih preparatov. Čez nekaj mesecev izostane kašelj, tek se vrne, in moje zdravje je bilo po Vašem Ivan Hoffovem zravilnem pivu iz sladnih izlečkov popolnem popravljeno. Vzprejmite mojo iskreno zahvalo. Ob jednem priložim zahvalo v ogerskem jeziku, razglasite jo po širnem svetu.

Mezökovacshaza. **Dr. Alojzij Nagy**, župnik.

Vaše visokorodje!

Prosim Vas, da mi takoj kakor hitro možno pošljete 13 steklenic Vašega Ivan Hoffovega zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in dva zavoja sladnih bonbonov po poštnem povzetji. Z veseljem konštatujem, da Vaše fabrikate prav rad rabim, ter da mi ugajajo in koristijo. Z visokim spoštovanjem

St Andrej pri Beljaku, 5. septembra 1883.

M. pl. Peichl, vodjeva soproga.

Zdravniško priznanje.

Častno mi je Vam naznanjati, da so se Ivan Hoffovi sladni preparati doslej pri vseh mojih bolnikih, kateri so že dolgo trpeli na težkem sopenji, slabem teku in prebavljenji, prav dobro obnesli; zatorej Vas vnovič prosim, da pošljete s poštnim povzetjem in naslovom: „G. Ivanu Guschallu v Brnu“ 28 steklenic zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in 3 zavoje sladnih bonbonov.

Spoštovanjem

Grottava, 9. septembra 1883. **Dr. Josip Fröde,** prakt. zdravnik.

Dunajsko poročilo o ozdravljenji.

Dunaj 11. septembra 1883.

Ne morem si kaj, da bi se Vam iskreno ne zahvalila za čudovito ozdravljenje želodčnega katara, kateri je mojega moža že štiri mesece pestil. Mož moj je rabil razna sredstva, a žal brez uspeha, dokler slučajno ne čita v listih pohvalo Vaših čudovito delujočih Ivan Hoffovih sladnih preparatov. Poskusil je ž njimi, in že po kratkem zauživanji Vašega Ivan Hoffovega zdravilnega piva iz sladnih izlečkov mu je odleglo, in sedaj, po jedenindvajseti steklenici je moj mož popolnem ozdravel.

Vzprejmite mojo in mojega soproga srčno zahvalo ter prosim, da to pismo objavite v blagor jednako bolujočih.

Z visokim spoštovanjem

Franja Platenik, Neufünfhaus, Goldschlaggasse 28.

Najnovejša Dunajska zahvala

s 7. dne septembra 1883.

Prosim zopet za 13 steklenic Ivan Hoffovega zdravilnega piva iz sladnih izlečkov, kajti, če ga le osem dnij ne zauživam, imam poželjenje do njega. Uživam ga zdaj že dve leti ter sem se prepričal, da mi ugaja, zatorej se ne bi protivil, ako se to tudi javno oznani.

Dunaj v 7. dan septembra 1883. Spoštovanjem

Fran Bargetzi, konditor, Mariahilferstrasse 62.

SVARILO. Zahtevajo naj se samo prvi pristni Ivan Hoffovi sladni preparati z varstveno znamko, katera je po c. kr. trgovinskem sodišči na Avstrijskem in Ogerskem registrovana (slika izumiteljeva). Nepristnim izdelkom drugih nedostaje zdravilnih sokov zelišč in pravilno izdelovanje Ivan Hoffovih sladnih preparatov ter po izjavah zdravnikov mogó celo škodljivo uplivati na zdravje.

Prvi, pristni, slizo razsnujoči Ivan Hoffovi sladni bonboni za prsi zaviti so v višnjev papir. Naj se izrečno le taki zahtevajo.

Ivan Hoffovi bonboni iz sladnega izlečka v višnjevih zavojih po 60, 30, 15 in 10 kr. (658—7)

Glavno zalogo v **Ljubljani** ima: **Peter Lassnigg,** trgovec s špecerijami.

Nadalje imajo zaloge: V **Reki:** *Nic. Pavačić,* droguist; v **Gorici:** *G. Christofoletti;* v **Mariboru:** *F. P. Holasek,* na glavnem trgu; v **Ptuji:** *J. Kasimir,* lekarnar; v **Celji:** *J. Kupferschmidt,* lekarnar; v **Kranji:** *Fran Dolenec,* trgovec.

Ustanovljeno leta 1847.

Vsi čiharni Ivan Hoffovi sladni preparati so bili 58 krat po cesarjih in kraljih odlikovani.

Paris. | London. | Budimpešta. | Gradec. | Hamburg. | Frankobrod na M. | New-York.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič. Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.